

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Šebka v právní věci **žalobce: Outulný, a. s.**, se sídlem Bohunická 133/50, Horní Heršpice, Brno, zastoupený JUDr. Martinem Buršíkem, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 9, Jihlava, proti **žalovanému: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti: Liberecký kraj, se sídlem, U Jezu 642/2a, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 9. 2011, č. j. ÚOHS-R26/2011-14851/2011/310-ASc,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 9. 2011, č. j. ÚOHS-R26/2011-14851/2011/310-ASc, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám JUDr. Martina Buršíka, advokáta se sídlem Masarykovo nám. 9, Jihlava, náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 11 712,-Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 9. 2011, č. j. ÚOHS-R26/2011-14851/2011/310-ASc, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2011, č. j. ÚOHS-S265/2010-18463/2010/530/RKr.

I. Podstata věci

Zadavatel (osoba na řízení zúčastněná) uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 26.6.2009 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 27.6.2009 oznámení otevřeného zadávacího řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Výběr dodavatele stavby v rámci projektu zlepšení tepelně technických vlastností obvodových konstrukcí budov Střední školy řemesel a služeb, Jablonec n. Nisou“.

Nabídku podal mj. žalobce. Výzvou ze dne 3.9.2009 požádal zadavatel žalobce o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny k těmto položkám: přesuny hmot, meziokenní vložky, profily oken, statický průzkum v technické zprávě, zateplovací plášť. Dopisem ze dne 7.9.2009 žalobce vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny podal. Zadavatel shledal žalobcovo zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny jako neopodstatněné a rozhodnutím ze dne 5.9.2009 žalobce z účasti v zadávacím řízení vyloučil. Toto rozhodnutí však žalovaný k návrhu žalobce rozhodnutím ze dne 19.4.2010, č. j. ÚOHS-S319/2009-3904/2010/530/RKr, zrušil, neboť dospěl k závěru, že zadavatel dostatečně neobjasnil, na základě jakých skutečností hodnotící komise dospěla k závěru o neobjektivnosti zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny.

Rozhodnutím ze dne 11. 6. 2010 zadavatel žalobce znovu vyloučil z další účasti v zadávacím řízení, neboť hodnotící komise dospěla k závěru o neopodstatněnosti zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. V odůvodnění rozhodnutí poukázal zadavatel též na to, že některé žalobcem navrhované a naceněné materiály neodpovídají požadavkům uvedeným v zadávací dokumentaci. Zadavatel uvedl, že se ztotožnil s názorem hodnotící komise, který byl podepřen stanoviskem autorizovaného inspektora Ing. J. F., který zadavatel učinil přílohou rozhodnutí o vyloučení.

Žalobce podal proti rozhodnutí o vyloučení námitky a po jejich zamítnutí zadavatelem se obrátil na žalovaného. Ten rozhodnutím ze dne 11. 1. 2011 správní řízení podle § 118 ZVZ zastavil, neboť dospěl k závěru, že zadavatel při vyloučení žalobce ze zadávacího řízení postupoval v souladu se ZVZ. Žalovaný dovodil, že „zadavatel při opětovném posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny navrhovatele (žalobce) nezanedbal povinnost postupovat transparentně a nediskriminačně, neboť se

snažil pečlivě a zodpovědně posoudit, zda cena nabídnutá navrhovatelem je skutečně mimořádně nízká. Důkazem toho je skutečnost, že přistoupil k vypracování posudku stavebního inspektora Ing. F., ačkoli mu zákon takový postup přímo neukládá“. Podle žalovaného také z předmětného posudku autorizovaného inspektora zadavatel při posuzování a odůvodnění vycházel, neboť výslovné odkazy na posudek jsou obsaženy jak v protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 12.5.2010, tak ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek z téhož dne a současně i v odůvodnění rozhodnutí o vyloučení. Předmětné posouzení přitom tvořilo přílohu rozhodnutí o vyloučení a žalobce tak měl dostatečnou možnost se s důvody svého vyloučení seznámit.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce předně namítá, že se předseda žalovaného dostatečně nevypořádal s jeho rozkladovými námitkami. Podle žalobce není ani rozhodnutí o jeho vyloučení řádně odůvodněno, neboť odůvodnění rozhodnutí toliko odkazuje na posudek Ing. Fencla, aniž by bylo zřejmé, které závěry z posudku přebírá a které nikoli.

Navíc z odůvodnění není jasné, zda zadavatel vyloučil žalobce z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny nebo z důvodu nesouladu předložené nabídky se zadávací dokumentací, neboť oba dva důvody jsou obsaženy v jednom souvětí. Výrok vyloučení postrádá zákonné vymezení důvodu vyloučení. Žalobce má dále za to, že jím nabídnutá cena nebyla cenou mimořádně nízkou. Na mimořádnou nízkost ceny nelze usuzovat z ostatních nabídek. Podle žalobce si jej měla hodnotící komise také přizvat na svoje jednání.

Žalobce proto navrhuje, aby soud rozhodnutí předsedy žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a obsáhle argumentuje ke každému žalobnímu bodu. Žalobu navrhuje zamítnout a na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), přitom jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a shledal, že žaloba je důvodná.

Pokud jde o sdělení zadavatele, že předmětné zadávací řízení v mezidobí (dne 4. 9. 2012) zrušil, jedná se o skutečnost, k níž nelze při přezkumu napadeného rozhodnutí jakkoli přihlížet. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. totiž soud při přezkouvání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V daném případě mělo dojít ke zrušení zadávacího řízení až po vydání napadeného rozhodnutí a soud tedy zrušení zadávacího řízení nemohl jakkoli zohlednit.

Žalobce předně namítá, že se předseda žalovaného dostatečně nevypořádal s jeho rozkladovými námitkami.

Žalobce v rozkladu uvedl, že odůvodnění rozhodnutí o vyloučení je nedostatečné a že posudek je nesprávný a tendenční, tj. že nepřipustně zaujímá či předjímá právní závěry a že jeho závěry jsou chybné (např. požadavek doložení cen subdodavatelů jejich potvrzením jde nad rámec zákona). Žalobce rovněž poukázal na to, že z odůvodnění není zřejmé, zda zadavatel vyloučil žalobce z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny nebo z důvodu nesouladu předložené nabídky se zadávací dokumentací, neboť oba dva důvody jsou obsaženy v jednom souvětí.

Jak již uvedl Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, in Soudní judikatura ve věcech správních č. 27/0, z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a - v případě rozhodování o relativně neurčité sankci - jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši.

Rovněž Nejvyšší správní soud se k povinnosti odvolacího (rozkladového) správního orgánu vypořádat všechny námitky vyjadřoval. Ve svém rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 1282/2007 uvedl: *„Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“*.

V daném případě však soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným neshledal, neboť se předseda žalovaného všemi rozkladovými námitkami zabýval a vypořádal je. Jednalo se sice o vypořádání poměrně stručné, nicméně z hlediska přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí o vypořádání dostatečné.

Pokud jde o námitku nesprávnosti a tendenčnosti posudku, tak tu předseda žalovaného vypořádal v bodě 23. svého rozhodnutí, kde ji shledal příliš obecnou na to, aby se jí mohl věcně zabývat.

Námítkou, že z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, zda zadavatel vyloučil žalobce z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny nebo z důvodu nesouladu předložené nabídky se zadávací dokumentací, se předseda žalovaného zabýval v bodě 22. svého rozhodnutí. Zde dovodil, že byť zadavatel nepoužil nejvhodnější formulaci, je z rozhodnutí a jeho přílohy zřejmé, že žalobce byl vyloučen z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny.

Námítku, že zadavatel pochybil, pokud rozhodnutí o vyloučení neodůvodnil, ale toliko k němu připojil posouzení Ing. F., předseda žalovaného rovněž vypořádal. V bodě 21. napadeného rozhodnutí neshledal takový postup rozporným se ZVZ, neboť posouzení Ing. Fencla tvořilo přílohu rozhodnutí o vyloučení a žalobce se tak mohl s důvody jeho vyloučení řádně seznámit.

Namítaná nepřezkoumatelnost rozhodnutí tedy nebyla shledána, neboť se předseda žalovaného sice stručně, nicméně dostatečně ke každé z rozkladových námitek vyjádřil. Z odůvodnění rozhodnutí je tak zřejmé, proč předseda žalovaného jednotlivé námítky důvodnými neshledal, případně proč se jimi nezabýval.

Pokud ale žalobce zpochybňuje zákonnost tohoto vypořádání, dává soud žalobci zapravdu.

Ustanovení § 77 odst. 1 ZVZ stanoví, že při posouzení nabídek uchazečů z hlediska splnění zadávacích podmínek posoudí hodnotící komise též výši nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Jestliže nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné; zdůvodnění musí být uchazečem doručeno ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti uchazeči, pokud hodnotící komise nestanoví lhůtu delší.

Podle § 77 odst. 2 ZVZ hodnotící komise může vzít v úvahu zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, jestliže je tato cena zdůvodněna objektivními příčinami, zejména

- a) ekonomickými aspekty konstrukční metody či technologie, výrobního procesu nebo poskytovaných služeb,
- b) objevností technického řešení nebo výjimečně příznivými podmínkami, které má uchazeč k dispozici pro provedení stavebních prací nebo poskytnutí dodávek či služeb,
- c) originalitou stavebních prací, dodávek nebo služeb,
- d) souladem s předpisy týkajícími se ochrany zaměstnanců a pracovních podmínek, které jsou účinné v místě provádění stavebních prací, poskytování služeb nebo dodávek, nebo

e) potenciální možností uchazeče získat veřejnou podporu.

V souladu § 77 odst. 4 ZVZ při posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny zohlední hodnotící komise písemné zdůvodnění uchazeče i jeho vysvětlení.

Podle § 77 odst. 6 ZVZ neodůvodnil-li uchazeč písemně mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve stanovené lhůtě, nedostavil-li se k podání vysvětlení nebo posoudila-li hodnotící komise jeho zdůvodnění jako neopodstatněné, musí být nabídka vyřazena. Ustanovení § 76 odst. 6 ZVZ se použije obdobně.

Podle § 76 odst. 6 ZVZ vyloučí veřejný zadavatel bezodkladně z účasti v zadávacím řízení uchazeče, jehož nabídka byla při posouzení nabídek hodnotící komisí vyřazena. Vyloučení uchazeče včetně důvodů veřejný zadavatel uchazeči bezodkladně písemně oznámí.

V daném případě zadavatel v rozhodnutí o vyloučení žalobce toliko uvedl, že žalobce podle § 76 odst. 6 ZVZ vylučuje z další účasti v otevřeném zadávacím řízení, neboť hodnotící komise shledala zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, které žalobce na základě výzvy podal při prvním jednání komise, jako neopodstatněné, „zejména některé uchazečem navrhované a naceněné materiály neodpovídají požadavkům uvedeným v projektové dokumentaci ke stavbě. Při svém rozhodování vycházela komise z rozboru autorizovaného inspektora podle stavebního zákona, Ing. J. F., který pro zadavatele vypracoval podrobné „Posouzení kalkulací uchazečů v návaznosti na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S319/2009-3904/2010/530/RKr ze dne 19. dubna 2010“, posouzení je přílohou tohoto rozhodnutí“.

K rozhodnutí o vyloučení bylo připojeno posouzení zpracované dne 7.5.2010 Ing. J. F. na základě žádosti zadavatele (resp. jeho zástupce) nazvané „Posouzení kalkulací uchazečů v návaznosti na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S319/2009-3904/2010/530/RKr ze dne 19. dubna 2010“. Zde se Ing. F. vyjadřuje v návaznosti na zrušovací rozhodnutí žalovaného ze dne 19.4.2010, č. j. ÚOHS-S319/2009-3904/2010/530/RKr, k cenové nabídce žalobce a k cenové nabídce uchazeče MIRAS – stavitelství a sanace s. r. o. Ing. F. zde vyslovuje svůj názor mj. k cenové nabídce žalobce – resp. k jednotlivým sporným částem, k jejichž objasnění byl žalobce vyzván, a to v kontextu bodů 2, 3, 5, 6, 9 a 20 rozhodnutí žalovaného. Ing. F. na závěr posouzení konstatuje, že celková cena na stavbu byla vyčíslena na 64 153 166,- Kč včetně DPH. Při porovnání cen jednotlivých uchazečů s cenou vypracovanou podle cenové soustavy ÚRS je zřejmé, že cena žalobce je podle posouzení výrazně poddimenzována. Žalobce celkovou cenu na stavbu vyčíslil na 40 820 842,- Kč včetně DPH (což je 63,63 % ceny podle ÚRS). Podle posouzení je v běžné praxi možno kalkulovat se slevou z celého rozpočtu stavebních prací v rozmezí 10% až 20%. Ve

výjimečných případech se sleva pohybuje ve výši 25%. U žalobce se sleva pohybuje ve výši 36,37 %.

Předně soud musí souhlasit se žalobcem v tom, že je přinejmenším matoucí, pokud zadavatel v rozhodnutí jako důvod vyloučení uvádí spolu s neopodstatněným zdůvodněním mimořádně nízké nabídkové ceny i nesoulad předložené nabídky se zadávací dokumentací (výslovně je zde uvedeno, že „*některé uchazečem navrhované a naceněné materiály neodpovídají požadavkům uvedeným v projektové dokumentaci ke stavbě*“). Nesoulad nabízených materiálů s požadavky v zadávací dokumentaci nijak s mimořádně nízkou nabídkovou cenou a jejím neopodstatněným zdůvodněním nesouvisí a naopak se jedná o zcela samostatný důvod pro vyloučení uchazeče (§ 76 odst. 1 a 6 ZVZ). Z odůvodnění rozhodnutí o vyloučení tak není bez dalšího jednoznačně zřejmé, zda je žalobce vylučován proto, že neopodstatněně odůvodnil mimořádně nízkou nabídkovou cenu nebo proto, že jím nabízené materiály nejsou v souladu s požadavky obsaženými v zadávací dokumentaci. Tuto nejasnost přitom zvyšuje i fakt, že rozhodnutí o vyloučení neobsahuje ustanovení ZVZ, podle něhož došlo k vyřazení žalobcovy nabídky (tj. zda se tak stalo podle § 76 odst. 1 nebo podle § 77 odst. 6 ZVZ).

Právě uvedenou nejasnost osvětluje odborné posouzení, které tvoří přílohu rozhodnutí, a na něž je v odůvodnění rozhodnutí odkazováno. Byť i v tomto posouzení je zmiňován nesoulad nabízených materiálů s požadavky obsaženými v zadávací dokumentaci, je z něho zřejmé, že Ing. Fencel posuzuje cenovou nabídku žalobce a dospívá k závěru, že se jedná o cenovou nabídku mimořádně nízkou. Byl-li by názor žalovaného, že vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení lze odůvodnit odkazem na takovéto posouzení, v souladu se ZVZ, byla by zmíněná nejasnost odstraněna. Takový názor však zdejší soud nesdílí. Soud má naopak za to, že požaduje-li ZVZ v § 76 odst. 6, aby zadavatel vyloučil z účasti v zadávacím řízení uchazeče, jehož nabídka byla při posouzení nabídek hodnotící komisí vyřazena a aby toto vyloučení včetně jeho důvodů uchazeči zadavatel písemně oznámil, je třeba, aby to byl zadavatel, kdo o vyloučení uchazeče rozhodne a kdo důvody vyloučení uchazeči sdělí. Není tedy přípustné, aby se zadavatel v oznámení o vyloučení uchazeče (příp. v rozhodnutí o jeho vyloučení) omezil toliko na sdělení, že uchazeče vylučuje a že důvody jeho vyloučení jsou obsaženy v přiloženém odborném vyjádření.

Soud nepochybně umožňuje možnost zadavatele, případně hodnotící komise využít při posuzování otázky mimořádně nízké nabídkové ceny odborného posouzení. Naopak takový postup považuje soud za vhodný a mnohdy i nezbytný. Takové odborné posouzení však může být toliko podkladem, resp. jedním z podkladů, z nichž má hodnotící komise při posuzování cenové nabídky vycházet. Odborné posouzení tak nemůže nahrazovat úvahy hodnotící komise. Posouzení toho, zda nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, resp. zda případné zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny je opodstatněné či nikoliv, je plně v kompetenci hodnotící komise.

Dospěje-li hodnotící komise k závěru o vyřazení nabídky, je třeba takové rozhodnutí zapsat a zdůvodnit do protokolu o jednání podle § 75 odst. 5 ZVZ a do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek podle § 80 ZVZ.

Právě z těchto informací pak vychází zadavatel ve svém rozhodnutí o vyloučení uchazeče podle § 76 odst. 6 ZVZ. Zadavatel přitom není oprávněn se od stanoviska hodnotící komise odchýlit. Současně je zadavatel povinen své rozhodnutí o vyloučení uchazeče odůvodnit. Je to tedy zadavatel, kdo je povinen uvést důvody vyloučení uchazeče ve svém rozhodnutí o vyloučení (event. v oznámení o tomto rozhodnutí) a nikoli autor odborného posudku. Jistě lze souhlasit s tím, že v řadě případů se hodnotící komise, resp. zadavatel se závěry odborného posudku plně ztotožní, nicméně v určitých případech se ztotožní toliko s některými závěry jiné naopak nepřijme. Mj. i z toho důvodu je třeba, aby to byla hodnotící komise, kdo o vyřazení nabídky rozhodne a kdo svoje rozhodnutí odůvodní, a posléze zadavatel, kdo toto odůvodnění převezme do svého rozhodnutí o vyloučení uchazeče a důvody vyloučení uchazeči sdělí. Odborný posudek zde může sloužit toliko jako podklad rozhodnutí a jsou-li hodnotící komisí a následně zadavatelem závěry odborníka přejímány, je nezbytné, aby byly řádně zapracovány do odůvodnění rozhodnutí o vyřazení nabídky (v protokolu o jednání podle § 75 odst. 5 ZVZ a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek podle § 80 ZVZ) a rozhodnutí o vyloučení zadavatele, event. do oznámení o tomto rozhodnutí, je-li uchazeči zasíláno oznámení. Právě takový postup je v souladu se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 ZVZ, neboť zaručuje, aby hodnotící komise, resp. zadavatel formuloval důvody, pro které byla uchazečova nabídka vyřazena a uchazeč vyloučen. Tyto důvody musí být přitom formulovány jednoznačně a srozumitelně, aby se vyloučený uchazeč s nimi mohl seznámit a případně se proti svému vyloučení bránit zahájením přezkumného řízení u žalovaného.

V daném případě tomu tak nebylo. Žalobci totiž zadavatel důvody vyloučení nesdělil, ale toliko odkázal na odborné posouzení, v němž je obsažen názor Ing. Fencla na žalobcovu cenovou nabídku. Toto posouzení navíc vedle odborného posouzení cenové nabídky žalobce posuzuje i nabídku jiného uchazeče, navíc obsahuje i právní závěry a je zpracováno se zohledněním rozhodnutí žalovaného. Tyto skutečnosti tak nepřispívají k jeho jednoznačnosti a srozumitelnosti a takové odborné posouzení nemůže nahrazovat odůvodnění rozhodnutí o vyloučení žalobce, které je povinen formulovat zadavatel. Postup zadavatele tedy v daném případě nebyl v souladu s § 76 odst. 6 ZVZ.

Soud pouze dodává, že v dané situaci, kdy si zadavatel nechal zpracovat odborné posouzení ve vztahu k žalobcově cenové nabídce, bylo více než na místě, aby žalobce s tímto odborným posouzením seznámil a vyžádal si vysvětlení nabízených cen ve vztahu k tomuto odbornému posouzení. Zpochybňuje-li odborné posouzení reálnost žalobcem nabízených cen, je třeba, aby žalobce měl možnost se k tomuto zpochybnění vyjádřit a právě v kontextu tohoto odborného posouzení svoji cenovou nabídku

odůvodnit. Podle názoru soudu se tedy zpochybnění nabízené ceny odborným posouzením mělo stát základem výzvy k vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny. V daném případě není ostatně zcela patrné, na základě čeho byla prvotní výzva k vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny formulována. Teprve poté, co by žalobce nabízené ceny neodůvodnil, bylo namístě jeho nabídku vyřadit a žalobce vyloučit. Je však třeba, aby důvody žalobcova vyloučení formuloval a žalobci sděloval zadavatel, a současně se jednalo o důvody jednoznačné a srozumitelné. Právě tak totiž může být naplněna zásada transparentnosti zakotvená v § 6 ZVZ a požadavek obsažený v § 76 odst. 6 ZVZ. Tak tomu v daném případě nebylo.

Namítaná nezákonnost zadavatele při vyloučení žalobce tedy byla soudem zjištěna. Za tohoto stavu již soud nepovažoval za potřebné zabývat se dalšími žalobními námitkami ve vztahu k otázce, zda žalobcem nabízená cena byla cenou mimořádně nízkou či nikoli.

IV. Závěr

Ze shora uvedeného zdejší soud uzavírá, že zadavatel při vyloučení uchazeče pochybil, neboť rozhodnutí o vyloučení neobsahuje důvody vyloučení žalobce.

Vzhledem k tomu soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Pokud jde o rozhodnutí žalovaného vydané v prvním stupni správního řízení, tak nezbytnost jeho zrušení nechť posoudí předseda žalovaného.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšným, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3000,- Kč za zaplacený soudní poplatek a dále náklady právního zastoupení spočívající v odměně advokáta za tři úkony po 2 100,- Kč společně se třemi režijními paušály po 300,- Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika, s navýšením o částku odpovídající DPH, to vše podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif), a § 57 odst. 2 s. ř. s.; celkem tedy ve výši 11 712,-Kč.

Neúspěšný žalovaný právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady řízení vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7.3.2013

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová